

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ชำนาญ ปาณวงษ์

The Relationship between Factors and Dropouts of Students in Bachelor Degree

At Naresuan University

Chamnan Panawong

ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000

Department of Educational, Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok, 65000

Corresponding author. E-mail address: Panawong1@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสถานภาพของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ออกกลางคัน และ 2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2556 ที่ออกกลางคัน จำนวน 954 คน จากจำนวนนิสิตทั้งหมด 17,781 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกข้อมูลจากผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยพิจารณาความเหมาะสม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ความถี่ และร้อยละ วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติไคสแควร์

ผลการวิจัย พบว่า มีนิสิตเพศชายที่ออกกลางคัน จำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 5.93 เพศหญิง จำนวน 602 คน คิดเป็นร้อยละ 5.08 คณะที่มีนิสิตออกกลางคันมากที่สุด คือ วิทยาลัยนานาชาติ มีนิสิตออกกลางคัน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 รองลงมา ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ มีนิสิตออกกลางคัน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 7.54 และ คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีนิสิตออกกลางคัน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 7.06 วิธีการรับเข้าที่มีนิสิตออกกลางคันมากที่สุด ได้แก่ วิธีการที่รับเข้าโดยวิธีการตามโครงการต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 7.65 รองลงมา คือ วิธีการ Admission ร้อยละ 5.35 และวิธีการรับตรงมีนิสิตออกกลางคณ้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.96 นิสิตที่มีผลการเรียนก่อนเข้า 1.01-2.00 มีร้อยละของการออกกลางคันมากที่สุด คือ 18.18 รองลงมา คือ ผลการเรียนก่อนเข้า 2.01-3.00 ร้อยละ 7.19 และผลการเรียน 3.01-4.00 มีร้อยละของการออกกลางคณ้อยที่สุด คือ 4.54

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการออกกลางคันของนิสิต พบว่า เพศ คณะวิชา กลุ่มสาขาวิชา วิธีการรับเข้า และผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา ล้วนมีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตในระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสิ้น

คำสำคัญ: การออกกลางคัน นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคัน

Abstract

An objective of this research can be classified into two aspects 1) to study status of dropouts of bachelor degree students at Naresuan University. 2) To analyze the relationship between factors with dropouts of a bachelor degree students at Naresuan University. The sample were 954 dropouts of students in 2013 academic year from all 17,781 students. The research instrument was the data collection by the division of academic affairs of Naresuan University. There was a secondary data. Basic statistics were performed to analyze with frequency, percentages, and chi-square.

The findings indicated that:

1. There was 5.93 percent of dropouts of students were male and 5.08 percent of dropouts of students were female. The most of dropouts of students were Naresuan University International College students (12.22%). Second, Faculty of Humanities students (7.54%) and Faculty of Medical Science students (7.06%). There was 7.65 percent of dropouts of students were the project selected method, 5.33 percent of dropouts of students were Admission selected method and 4.96 percent of dropouts of students were direct selected method. In addition, the findings found that there was 18.18 percent of dropouts of students were

1.01–2.00 GPAX in secondary school, 7.19 percent of dropouts of students were 2.01–3.00 GPAX in secondary school and 4.54 percent of dropouts of students were 3.01–4.00 GPAX in secondary school.

2. The results of relationship between factors with dropouts of students in bachelor degree at Naresuan University was sex, faculty, category of faculty, selected method and GPAX in secondary school, have significantly related with dropouts of students in bachelor degree at Naresuan University.

Keywords: Dropouts, Students in Bachelor Degree at Naresuan University, The Relationship between Factors and Dropouts

บทนำ

การศึกษานับเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการศึกษานั้นสามารถพัฒนาคุณภาพของคนในทุกๆ ด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา บุคลิกภาพ และคุณธรรม (สรศักดิ์ กิตติยานันท์, 2554, น. 1; สุภาพร อัครวิโรจน์, 2549, น. 1; อัญชลี วงศ์หล้า, 2554, น. 1) ให้พร้อมเข้าสู่สังคมหรือตลาดแรงงาน ซึ่งการศึกษานั้นเป็นเครื่องมือและกระบวนการต่อเนื่องที่จะช่วยให้มนุษย์มีความเจริญงอกงาม ปรับตัวได้ ดำเนินชีวิตที่ดี และมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ มนุษย์เรียนรู้ได้ คิดได้ ทำได้ และแก้ปัญหาเป็น เพราะมนุษย์ได้รับการศึกษา ดังความหมายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กล่าวว่า การศึกษา คือ กระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, น. 1)

จากความสำคัญของการศึกษาดังกล่าวข้างต้น รัฐบาลจึงได้กำหนดให้คนไทยต้องได้รับสิทธิและโอกาสที่เสมอกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 12 ปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, น. 7) ทั้งนี้ รัฐบาลได้สนับสนุนงบประมาณทางการศึกษามาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากแนวโน้มงบประมาณของการศึกษา ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2553–2557 มีจำนวน 346,713 ล้านบาท 392,454 ล้านบาท 418,616 ล้านบาท 442,856 ล้านบาท และ 461,957 ล้านบาท ตามลำดับ

ในจำนวนนี้เป็นแนวโน้มงบประมาณของอุดมศึกษา จำนวน 69,253 ล้านบาท 78,678 ล้านบาท 82,206 ล้านบาท 96,007 ล้านบาท และ 101,932 ล้านบาท ตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556, น. 7) จากงบประมาณที่รัฐจัดสนับสนุนให้กับทางการศึกษาทั้งในภาพรวมและเฉพาะการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น จะพบว่า เป็นยอดงบประมาณที่สูงมากระดับหนึ่ง นอกจากนี้แล้ว สถาบันระดับอุดมศึกษายังมีการจัดหารายได้เพื่อนำมาบริหารจัดการในการดำเนินการต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนานิสิตอย่างเต็มที่ ซึ่งบางแห่งออกมาในรูปของการให้ทุนการศึกษาแก่นิสิตในโครงการต่างๆ ทำให้เกิดเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ.2551–2565) ที่ต้องการเพิ่มจำนวนนิสิตนักศึกษาขึ้นทุกปี ดังจะเห็นได้จากตัวเลขเป้าหมายการรับเข้านักศึกษาใหม่ในปีการศึกษา 2555 จำนวน 513,510 คน ปีการศึกษา 2556 จำนวน 515,481 คน ปีการศึกษา 2557 จำนวน 517,140 คน ปีการศึกษา 2558 จำนวน 518,821 คน และปีการศึกษา 2559 จำนวน 520,106 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556, น. 50) ดังนั้น ในแต่ละปีประเทศไทยจะมีบัณฑิตเกิดขึ้นมากมาย ซึ่งบัณฑิตเหล่านี้จะเป็นตัวหลักสำคัญในการที่จะออกไปประกอบสัมมาชีพอาชีพ เพื่อพัฒนาประเทศให้เจริญยิ่งขึ้นต่อไป

หากแต่ก็ยังคงมีนิสิตเป็นจำนวนมากที่ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดก็ตามที่ ในทางการศึกษาจะเรียกว่า “การออกกลางคัน” ซึ่งการออกกลางคันทันนั้น นับว่าเป็นปัญหาใหญ่ระดับหนึ่ง ซึ่งจะก่อให้เกิดความสูญเสียทางการศึกษาทั้งสองฝ่าย กล่าวคือ สถาบันอุดมศึกษาเสียเวลาในการ

บริหารจัดการ เสี่ยงทรัพยากรในการลงทุน และเสียโอกาสในการสร้างคน ในขณะที่ส่วนผู้เรียนหรือนิสิตนั้นจะต้องเสียเวลา เสียทุนทรัพย์ และประการสำคัญต้องเสียขวัญและกำลังใจในการถอยหลังเพื่อเริ่มต้นใหม่ (วัชสิทธิ์กุลงาม, อำไพ อินทรประเสริฐ, จิราพร รอดพ่วง และสิริภิญญ์ อินทรประเสริฐ, 2550, น. 2) ดังนั้นการออกกลางคัน จึงเป็นประเด็นปัญหาสำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งประสบอยู่ ดังจะเห็นได้จากเป้าหมายของผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555 จำนวน 310,911 คน ปีการศึกษา 2556 จำนวน 376,325 คน ปีการศึกษา 2557 จำนวน 391,981 คน ปีการศึกษา 2558 จำนวน 393,127 คน ปีการศึกษา 2559 จำนวน 393,519 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556, น. 53) ซึ่งเมื่อเทียบกับเป้าหมายรับเข้าจำนวนนิสิตข้างต้นจะพบว่า ในแต่ละปีจะมีจำนวนนิสิตที่ไม่สามารถจบการศึกษาได้เฉลี่ยกว่าแสนคน

มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ให้บริการทางการศึกษาเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการกระจายความเสมอภาคและโอกาสทางการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาค ผลผลิตบัณฑิตตามความต้องการของชุมชนและตลาดแรงงาน ถึงแม้ว่าจะผลิตบัณฑิตออกมาใช้สังคมได้ตามความต้องการจำนวนไม่น้อย แต่ที่ผ่านมายังพบว่า ในแต่ละปีการศึกษานั้น มีนิสิตเป็นจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถเรียนจบตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษาได้ และต้องออกกลางคัน ซึ่งจากสถิติการออกกลางคันของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรในปีการศึกษา 2556 ที่ผ่านมานั้น พบว่า มีจำนวน 18,021 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่มากระดับหนึ่งส่งผลให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษาอย่างน่าตกใจ โดยการออกกลางคันนั้นอาจมีมาจากสาเหตุต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของนิสิตเอง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการออกกลางคันกับสถานภาพของนิสิตว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร เพื่อที่จะได้นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการวางแผนและกำหนดแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสถานภาพของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ออกกลางคัน
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งหมด 17,781 คน ในจำนวนนี้มีนิสิตที่ออกกลางคัน จำนวน 954 คน และคงอยู่จำนวน 16,827 คน

ตัวแปร ได้แก่ การออกกลางคันและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการออกกลางคันของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกเป็น

1. เพศ
2. คณะวิชา
3. วิธีการรับเข้า
4. คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตก่อนเข้าศึกษา

ระยะเวลา ศึกษา กับนิสิตที่มีสถานภาพออกกลางภาค การศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2556 โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม 2557

ระเบียบวิธีวิจัย

ประเภทของงานวิจัย งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยเชิงบรรยาย อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการออกกลางคันของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลจากกองบริการการศึกษา ซึ่งมีลักษณะเป็นตารางแบบสองคูณสอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ทำการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาเพื่อพิจารณาความเหมาะสม

ตารางที่ 1 ตัวอย่างตารางเก็บรวบรวมข้อมูลของนิสิต

รหัสนิสิต	เพศ	คณะ	วิธีการรับเข้า	GPAX มัธยม	การออกกลางคัน (ออก / คงอยู่)
55000000					
55000001					

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทำหนังสือแนะนำตัวจากคณะต้นสังกัด เพื่อขอความอนุเคราะห์จากกองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 3-10 กุมภาพันธ์ 2557

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการออกกลางคันของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวรนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์หาค่าความถี่และร้อยละของจำนวนนิสิตที่คงอยู่และนิสิตที่ออกกลางคัน
2. วิเคราะห์หาค่าความถี่และร้อยละของจำนวนนิสิตจำแนกตามคณะ เพศ วิธีการรับเข้า คะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษาและการออกกลางคัน

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการออกกลางคันของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยการวิเคราะห์ไคสแควร์ chi-square

ผลการวิจัย

1. วิเคราะห์หาค่าความถี่และร้อยละของจำนวนนิสิตจำแนกตามคณะ เพศ วิธีการรับเข้า คะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษาและการออกกลางคัน

จากจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีภาคปกติ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 18,021 คน หลังจากผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลตามแบบเก็บข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาทำการบรรณาธิกร พบว่า มีจำนวนข้อมูลที่ครบถ้วนสามารถนำไปทำการวิเคราะห์ขั้นต่อไป จำนวน 17,781 คน และผลการวิเคราะห์ความถี่และร้อยละของนิสิตจำแนกตามตัวแปรปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนิสิตจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปร	จำนวนทั้งหมด		จำนวนที่คงอยู่		จำนวนที่ออกกลางคัน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	5,933	33.37	5,581	94.07	352	5.93
หญิง	11,848	66.63	11,246	94.92	602	5.08
รวม	17,781	100.00	16,827	94.63	954	5.37
คณะ						
วิทยาลัยนานาชาติ	450	2.53	395	87.78	55	12.22
คณะมนุษยศาสตร์	1,247	7.01	1,153	92.46	94	7.54
คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์	666	3.75	619	92.94	47	7.06
คณะวิศวกรรมศาสตร์	2,007	11.29	1,878	93.57	129	6.43
คณะวิทยาศาสตร์	2,040	11.47	1,920	94.12	120	5.88
คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร	2,445	13.75	2,308	94.4	137	5.6
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	722	4.06	684	94.74	38	5.26
คณะนิติศาสตร์	685	3.85	649	94.74	36	5.26
คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1,197	6.73	1,135	94.82	62	5.18

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนทั้งหมด		จำนวนที่คงอยู่		จำนวนที่ออกกลางคัน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คณะสังคมศาสตร์	1,554	8.74	1,480	95.24	74	4.76
คณะแพทยศาสตร์	907	5.1	865	95.37	42	4.63
คณะสาธารณสุขศาสตร์	584	3.28	559	95.72	25	4.28
คณะเภสัชศาสตร์	724	4.07	694	95.86	30	4.14
คณะทันตแพทยศาสตร์	459	2.58	440	95.86	19	4.14
คณะศึกษาศาสตร์	915	5.15	890	97.27	25	2.73
คณะสหเวชศาสตร์	846	4.76	829	97.99	17	2.01
คณะพยาบาลศาสตร์	333	1.87	329	98.8	4	1.20
รวม	17,781	100.00	16,827	94.63	954	5.37
วิธีการรับเข้า						
โครงการ	1,373	7.72	1,268	92.35	105	7.65
Admission	8,893	50.01	8,417	94.65	476	5.35
รับตรง	7,515	42.26	7,142	95.04	373	4.96
รวม	17,781	100.00	16,827	94.63	954	5.37
ผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา						
1.01 – 2.00	99	0.56	81	81.82	18	18.18
2.01 – 3.00	5,019	28.23	4,658	92.81	361	7.19
3.01 – 4.00	12,663	71.22	12,088	95.46	575	4.54
รวม	17,781	100.00	16,827	94.63	954	5.37

จากตารางแสดงจำนวนและร้อยละของนิสิตจำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า มีเพศชายจำนวน 5,933 คน คิดเป็นร้อยละ 33.37 และเพศหญิงจำนวน 11,848 คน คิดเป็นร้อยละ 66.63 ในจำนวนนี้เป็นนิสิตเพศชายที่ออกกลางคันจำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 5.93 เพศหญิงจำนวน 602 คน คิดเป็นร้อยละ 5.08

เมื่อพิจารณาจำนวนที่ออกกลางคันเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีนิสิตออกกลางคันมากที่สุด คือ วิทยาลัยนานาชาติ มีนิสิตออกกลางคัน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 รองลงมา ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ มีนิสิตออกกลางคัน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 7.54 และคณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีนิสิตออกกลางคัน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 7.06 สำหรับคณะที่มีนิสิตออกกลางคณ้อยที่สุด ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ มีนิสิตออกกลางคัน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 รองลงมา ได้แก่ คณะสหเวชศาสตร์ มีจำนวนนิสิตที่ออกกลางคันจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 2.01 และ

คณะศึกษาศาสตร์ มีจำนวนนิสิตที่ออกกลางคัน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 2.73

เมื่อพิจารณาตามวิธีการรับเข้าของนิสิต พบว่า วิธีการรับเข้าโดย Admission มีจำนวนนิสิตมากที่สุด 8,893 คน คิดเป็นร้อยละ 50.01 รองลงมา ได้แก่ วิธีการรับตรง จำนวน 7,515 คน คิดเป็นร้อยละ 42.26 และตามโครงการต่างๆ จำนวน 1,373 คน คิดเป็นร้อยละ 7.72 ในขณะที่จำนวนการออกกลางคันของนิสิตที่รับเข้าโดยวิธีการตามโครงการต่างๆ มีจำนวนร้อยละมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 7.65 รองลงมา คือ วิธีการ Admission ร้อยละ 5.35 และวิธีการรับตรงมีนิสิตออกกลางคณ้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.96

ในขณะที่เมื่อพิจารณาโดยใช้ผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา พบว่า นิสิตที่มีผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา ตั้งแต่ 1.01–2.00 มีจำนวน 99 คน ผลการเรียนก่อนเข้า 2.01–3.00 จำนวน 5,019 คน และผลการเรียน 3.01–4.00 มีจำนวน 12,663 คน เมื่อพิจารณาจำนวนร้อยละที่ออกกลางคัน พบว่า

ผลการเรียนก่อนเข้า 1.01–2.00 มีร้อยละของการออกกลางคันมากที่สุด คือ 18.88 รองลงมา คือ ผลการเรียนก่อนเข้า 2.01–3.00 ร้อยละ 7.19 และผลการเรียน 3.01–4.00 มีร้อยละของการออกกลางคั นน้อยที่สุด คือ 4.54

สุดท้ายเมื่อพิจารณาในภาพรวมจะพบว่า มีนิสิตจำนวน 954 คน คิดเป็นร้อยละ 5.37 ของนิสิตทั้งหมดที่ออกกลางคัน

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการออกกลางคันของนิสิต ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนิสิตกับการออกกลางคันของนิสิต

สถานภาพ	สถานภาพ		รวม	χ^2	Sig.
	ออกกลางคัน	คงอยู่			
เพศชาย	352 (5.93)	5,581 (94.07)	5,933 (100.00)	5.651*	0.017
เพศหญิง	602 (5.08)	11,246 (94.92)	11,848 (100.00)		
รวม	954 (5.37)	16,827 (94.63)	17,781 (100.00)		

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นิสิตเพศชายออกกลางคั นจำนวน 352 คน เพศหญิงออกกลางคั น 602 คน ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนิสิตกับการออกกลางคั น พบว่า ค่าไคสแควร์เท่ากับ 5.651 ค่า Sig. = .017 นั่นคือ เพศมีความสัมพันธ์กับ

การออกกลางคั นของนิสิตในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าร้อยละของการออกกลางคั นจะพบว่า มีแนวโน้มที่นิสิตชายจะออกกลางคั นมากกว่านิสิตหญิง

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณะวิชากับการออกกลางคันของนิสิต

คณะ	สถานภาพ		รวม	χ^2	Sig.
	ออกกลางคัน	คงอยู่			
วิทยาลัยนานาชาติ	55 (12.22)	395 (87.78)	450 (100)	112.486**	0.000
คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	62 (5.18)	1,135 (94.82)	1,197 (100)		
คณะเภสัชศาสตร์	30 (4.14)	694 (95.86)	724 (100)		
คณะวิทยาศาสตร์	120 (5.88)	1,920 (94.12)	2,040 (100)		
คณะวิศวกรรมศาสตร์	129 (6.43)	1,878 (93.57)	2,007 (100)		
คณะศึกษาศาสตร์	25 (2.73)	890 (97.27)	915 (100)		

ตารางที่ 4 (ต่อ)

คณะ	สถานภาพ		รวม	χ^2	Sig.
	ออกกลางคัน	คงอยู่			
คณะแพทยศาสตร์	42 (4.63)	865 (95.37)	907 (100)		
คณะสาธารณสุขศาสตร์	25 (4.28)	559 (95.72)	584 (100)		
คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์	47 (7.06)	619 (92.94)	666 (100)		
คณะพยาบาลศาสตร์	4 (1.20)	329 (98.80)	333 (100)		
คณะทันตแพทยศาสตร์	19 (4.14)	440 (95.86)	459 (100)		
คณะสหเวชศาสตร์	17 (2.01)	829 (97.99)	846 (100)		
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	38 (5.26)	684 (94.74)	722 (100)		
คณะนิติศาสตร์	36 (5.26)	649 (94.74)	685 (100)		
คณะมนุษยศาสตร์	94 (7.54)	1,153 (92.46)	1,247 (100)		
คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร	137 (5.60)	2,308 (94.40)	2,445 (100)		
คณะสังคมศาสตร์	74 (4.76)	1,480 (95.24)	1,554 (100)		
รวม	16,827 (94.63)	954 (5.37)	17,781 (100.00)		

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคณะวิชา
กับการออกกลางคัน พบว่า เมื่อพิจารณาค่าไคสแควร์
มีค่าเท่ากับ 112.486 ค่า $p = .000$ นั่นคือ คณะวิชา
มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตในระดับ

ปริญญาดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมี
แนวโน้มว่า วิทยาลัยนานาชาติมีการออกกลางคันมากที่สุด
กว่าคณะอื่นๆ โดยการออกกลางคันถึง 55 คน คิดเป็น
ร้อยละ 12.22 ของนิสิตทั้งคณะ

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มสาขาวิชากับการออกกลางคืนของนิสิต

กลุ่ม	สถานภาพ		รวม	χ^2	Sig.
	ออกกลางคืน	คงอยู่			
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	184 (4.07)	4,335 (95.93)	4,519 (100)	20.00**	0.000
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	349 (5.85)	5,617 (94.15)	5,966 (100)		
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	421 (5.77)	6,875 (94.23)	7,296 (100)		
รวม	954 (5.37)	16,827 (94.63)	17,781 (100.00)		

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง พบว่า พบว่าจำนวนนิสิตที่ออกกลางคืน มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคืนของนิสิตในระดับในแต่ละกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีจำนวน 184 คน กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มีจำนวน 349 คน และกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีจำนวน 421 คน ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มสาขาวิชาของนิสิตกับการออกกลางคืน พบว่า ค่าไคสแควร์เท่ากับ 20.00 ค่า Sig. = .000 นั่นคือ กลุ่มสาขาวิชา

มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคืนของนิสิตในระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีแนวโน้มว่ากลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการออกกลางคืนมากที่สุดกว่ากลุ่มอื่นๆ โดยมีการออกกลางคืน จำนวน 349 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.85 ของนิสิตทั้งกลุ่ม

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการรับเข้ากับการออกกลางคืนของนิสิต

วิธีการรับเข้า	สถานภาพ		รวม	χ^2	Sig.
	ออกกลางคืน	คงอยู่			
ระบบรับตรง	374 (4.98)	7,141 (95.02)	7,515 (100)	19.203**	0.000
โครงการ	108 (7.87)	1,265 (92.13)	1,373 (100)		
Admission	472 (5.31)	8,421 (94.69)	8,893 (100)		
รวม	954 (5.37)	16,827 (94.63)	17,781 (100.00)		

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง พบว่า นิสิตที่รับเข้าโดยวิธี Admission มีจำนวนลาออกกลางคืนมากที่สุด จำนวน 472 คน เมื่อพิจารณาค่าไคสแควร์ พบว่า มีค่าเท่ากับ 19.203 ค่า $p = .000$ นั่นคือ วิธีการรับเข้ามีความสัมพันธ์กับการออกกลางคืนของนิสิตในระดับปริญญาตรีอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีแนวโน้มว่า นิสิตที่มาจากการรับเข้าแบบโครงการมีการออกกลางคืนมากที่สุดกว่ากลุ่มอื่นๆ โดยมีการออกกลางคืน จำนวน 472 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.87 ของนิสิตในกลุ่มนั้น

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนก่อนเข้าศึกษากับการออกกลางคันของนิสิต

ผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา	สถานภาพ		รวม	χ^2	Sig.
	ออกกลางคัน	คงอยู่			
1.01 – 2.00	18 (18.18)	81 (81.82)	99 (100)	81.99**	0.000
2.01 – 3.00	361 (7.19)	4,658 (92.81)	5,019 (100)		
3.01 – 4.00	575 (4.54)	12,088 (95.46)	12,663 (100)		
รวม	954 (5.37)	16,827 (94.63)	17,781 (100.00)		

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง พบว่า ค่าไคสแควร์ มีค่าเท่ากับ 81.99 ค่า $p = .000$ นั่นคือ ผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตในระดับ ปริญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมี แนวโน้มว่านิสิตที่มีผลการเรียน 1.01–2.00 มีการออก กลางคันมากที่สุดกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยมีการออกกลางคัน จำนวน 18 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.18 ของนิสิต ในกลุ่มนี้

จากผลการวิจัยข้างต้นสรุปได้ ดังนี้

นิสิตเพศชายมีการออกกลางคันมากกว่านิสิตหญิง โดยคิดเป็นร้อยละ 5.93 และ 5.08 ตามลำดับ เมื่อ พิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะวิทยาศาสตร์นานาชาติ มีจำนวนร้อยละของนิสิตที่ออกกลางคันมากที่สุด คือ 12.22 รองลงมา คือ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะ วิทยาศาสตร์การแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 7.54 และ 7.06 ตามลำดับ ส่วนคณะที่มีจำนวนร้อยละของนิสิตที่ ออกกลางคณ้อยที่สุด ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ คือ 1.20 รองลงมา ได้แก่ คณะสหเวชศาสตร์ และคณะ ศึกษาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 2.01 และ 2.73 ตามลำดับ ในส่วนของวิธีการรับเข้า พบว่า วิธีการรับเข้าโดย โครงการต่าง ๆ มีร้อยละของนิสิตที่ออกกลางคันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.65 รองลงมา คือ วิธี Admission และ วิธีการรับตรง คิดเป็นร้อยละ 5.35 และ 4.96 ตามลำดับ ในขณะที่เมื่อใช้ผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา พบว่า ผู้ที่มีผลการเรียน ก่อนเข้าศึกษาอยู่ระหว่าง 1.01–2.00 มีร้อยละของ

การออกกลางคันมากที่สุด คือ 18.18 รองลงมา คือ ผู้ที่มีผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาอยู่ระหว่าง 2.01–3.00 และ 3.01–4.00 คิดเป็นร้อยละ 7.19 และ 4.54 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการ ออกกลางคัน พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการ ออกกลางคันของนิสิตระดับปริญาตรีอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ในส่วนของคณะวิชา กลุ่มสาขาวิชา วิธีการรับเข้าและผลการเรียนก่อนเข้าศึกษานั้น มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งสิ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งผู้วิจัยได้ นำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

ด้านสถานภาพของนิสิตที่ออกกลางคัน

จากผลการวิจัย พบว่า นิสิตเพศชายมีการออกกลาง คณมากกว่านิสิตหญิง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตชายจะมีความ ชัยชนะในเชิงในเรื่องการเรียนน้อยกว่านิสิตหญิง และมีสิ่งยั่วยุจากสภาพภายนอก จึงส่งผลให้นิสิตชาย มีการออกกลางคณมากกว่านิสิตหญิง ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของนิ่มนวล บุญอินทร์ (2554) ซึ่งได้ ทำการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา การออกกลางคณของนักศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของ บุคคลที่เกี่ยวข้อง : กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่ออกกลางคันส่วนใหญ่เป็นเพศชาย

คณะวิชาที่มีนิสิตออกกลางคันมากที่สุด คือ วิทยาลัยนานาชาติ ซึ่งมีร้อยละ 12.22 ของจำนวนนิสิตในคณะทั้งหมด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะวิทยาลัยนานาชาติมีหลักสูตรที่เป็นสากลนิสิตต้องเรียนในบางรายวิชาเป็นภาษาต่างชาติซึ่งนิสิตอาจไม่มีความถนัดทางด้านภาษา จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ส่งผลให้ต้องออกกลางคันไป สอดคล้องกับผลการวิจัยของวัชร ตระกูลงาม, อำไพ อินทรประเสริฐ, จิราพร รอดพ่วง และสิริภิญญ์ อินทรประเสริฐ (2550, น. 96) ซึ่งได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่พบว่า ตัวแปรหนึ่งที่เป็นสาเหตุต่อการออกกลางคัน คือ นักศึกษาไม่ชอบสาขาที่เรียนเพราะไม่ได้เรียนโปรแกรมวิชาที่ต้องการเรียน หรือตรงกับความถนัดของตนเอง

จากผลการวิจัย พบว่า นิสิตที่รับเข้าโดยโครงการต่าง ๆ มีร้อยละของการลาออกกลางคันมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่านิสิตที่รับเข้ามาตามโครงการต่าง ๆ จะมีความถนัดเฉพาะทางตามโครงการนั้น ๆ ที่รับมา และเมื่อต้องมาเรียนในชั้นปีที่ 1 นั้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นรายวิชาการศึกษาทั่วไปซึ่งนิสิตจะต้องรู้รอบอย่างกว้างขวาง หากแต่ตัวนิสิตเองนั้น มีความรู้ค่อนข้างเฉพาะทางจึงอาจเป็นสาเหตุของการที่นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจนต้องออกกลางคัน

จากผลการวิจัย พบว่า ผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาของนิสิต ที่มีผลการเรียนก่อนเข้า 1.01–2.00 มีร้อยละของการออกกลางคันมากที่สุด คือ 18.88 รองลงมาคือ ผลการเรียนก่อนเข้า 2.01–3.00 ร้อยละ 7.19 และผลการเรียน 3.01–4.00 มีร้อยละของการออกกลางคั น้อยที่สุด คือ 4.54 เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก ผลการเรียนก่อนเข้าเป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาต่อ หากนิสิตมีพื้นฐานที่ดี ย่อมส่งผลให้การเรียนในระดับที่สูงขึ้นเป็นไปอย่างไม่ยุ่งยากนัก หากแต่นิสิตที่มีผลการเรียนไม่ดีพอ ก็จะมีประสบกับความยุ่งยากต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้น บางครั้งอาจเรียนต่อไม่ไหวต้องลาออกกลางคัน

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิต

จากผลการวิจัย พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเพศมีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกกลางคัน ในลักษณะที่เพศหญิงมักจะมี ความมุ่งมั่น ทุ่มเทในการเรียน มากกว่านิสิตเพศชายจึงส่งผลให้นิสิตเพศหญิงยังคงอยู่ในระบบมากกว่านิสิตเพศชาย อีกทั้ง จากสภาพบริเวณโดยรอบของมหาวิทยาลัยนครสวรรค์มีสิ่งยั่วยุสถานบันเทิง แหล่งอบายมุขต่าง ๆ อยู่โดยรอบ สำหรับนิสิตหญิงนั้นจะมีสิ่งยั่วยุต่าง ๆ น้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิ่มนวล บุญอินทร์ (2554) ซึ่งได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง : กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่ออกกลางคันส่วนใหญ่เป็นเพศชาย

จากผลการวิจัย พบว่า คณะวิชาและกลุ่มสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ เนื่องมาจากนิสิตแต่ละคน อาจมีความถนัดที่ตรงกับคณะหรือสาขาวิชาของตนที่เข้าศึกษา ในขณะที่บางคนนั้นอาจเลือกเข้าศึกษาตามความต้องการของบุคคลอื่น ๆ เช่น บิดามารดา หรือเลือกตามเพื่อนสนิท ทั้ง ๆ ที่ไม่ชอบในสาขาวิชานั้น ๆ จึงทำให้บางคนต้องออกกลางคันไป สอดคล้องกับผลการวิจัยของวัชร ตระกูลงาม, อำไพ อินทรประเสริฐ, จิราพร รอดพ่วง และสิริภิญญ์ อินทรประเสริฐ (2550, น. 96) ซึ่งได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่พบว่า ตัวแปรหนึ่งที่เป็นสาเหตุต่อการออกกลางคัน คือ นักศึกษาไม่ชอบสาขาที่เรียนเพราะไม่ได้เรียนโปรแกรมวิชาที่ต้องการเรียน หรือตรงกับความถนัดของตนเอง

จากผลการวิจัย พบว่า นิสิตที่รับเข้าโดยโครงการต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตในระดับปริญญาดรหรืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น อาจเป็นเพราะว่านิสิตที่รับเข้ามาตามโครงการต่าง ๆ จะมีความถนัดเฉพาะทางตามโครงการนั้น ๆ ที่รับมา หากแต่เมื่อ

เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาในสถาบันแล้วจะต้องใช้ความรู้ความสามารถที่เป็นกลาง กล่าวคือ ต้องศึกษาวิชาพื้นฐาน การศึกษาเท่ากับนิสิตทั่วไป อีกทั้งยังต้องฝึกซ้อมความสามารถพิเศษที่ตนใช้สิทธิ์เข้ามาศึกษา ทำให้ต้องทุ่มเทต่อการเรียนเป็นเท่าทวีคูณ จนถึงขั้นผลการเรียนตกต่ำหรือเหนื่อยล้า จนไม่สามารถเรียนต่อไปได้

จากผลการวิจัย พบว่า ผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาของนิสิต มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผลการเรียนก่อนเข้า เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาต่อ หากนิสิตมีพื้นฐานที่ดี ย่อมส่งผลให้การเรียนในระดับที่สูงขึ้นเป็นไปอย่างไม่ยุ่งยากนัก หากแต่นิสิตที่มีผลการเรียนไม่ดีพอ ก็จะประสบกับความยุ่งยากต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้น บางครั้งอาจเรียนต่อไม่ไหว ต้องลาออกกลางคัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามแนวคิดของนักจิตวิทยาที่มีความเชื่อว่า ตัวแปรหนึ่งที่เป็นสาเหตุต่อการออกกลางคัน คือ สถิติปัญญา ซึ่งเป็นองค์ประกอบภายในที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีส่วนใหญ่จะเรียนจบหลักสูตร ส่วนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีแนวโน้มออกจากสถานศึกษาก่อนจบหลักสูตร (สำนักนโยบายและแผนการศึกษา, 2540, น. 17) สอดคล้องกับงานวิจัย วัชร ตระกูลงาม, อำไพ อินทรประเสริฐ, จิราพร รอดพ่วง และสิริภิญญ์ อินทรประเสริฐ (2550, น. 96) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันส่วนใหญ่พื้นฐานการศึกษาเดิมอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างต่ำ โดยนิสิตที่มีผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 62.8 มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.01-2.50 และร้อยละ 22.30 มีผลการเรียนเฉลี่ย 1.51-2.00 ส่วนคะแนนเฉลี่ย 2.51-3.00 ร้อยละ 10.3 และ 3.00 ขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 1.7

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบของผลการวิจัยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร นำมาซึ่งข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับมหาวิทยาลัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า มินิสิตจำนวนไม่น้อยที่ต้องออกกลางคัน ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรมีนโยบายในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันอย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรม โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งฝ่ายบริหาร และฝ่ายกิจการนิสิต เพราะปัญหาการออกกลางคันของนิสิตเกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพ และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

2. เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่สาเหตุของการออกกลางคัน ในระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยควรคำนึงถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคัน ซึ่งได้แก่ วิธีการรับเข้า และผลการเรียนเดิมในระดับมัธยมศึกษา เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับกองกิจการนิสิต

จากความเกี่ยวข้องโดยตรงของกองกิจการนิสิต ที่มีหน้าที่คอยสอดส่องดูแลนิสิตในมหาวิทยาลัย ดังนั้น กองกิจการนิสิตควรมีการวางแผน หรือจัดตั้งคณะกรรมการคอยสอดส่องดูแลนิสิตอย่างใกล้ชิด ประสานสัมพันธ์หน่วยงานเพื่อให้นิสิตเข้าถึง และปรึกษาได้โดยง่าย ไม่ว่าจะเป็นช่องทางสายด่วนทางโทรศัพท์ การให้คำปรึกษาผ่านหน้าเว็บไซต์ หรือแม้กระทั่งการขอเข้าปรึกษาแบบตัวต่อตัว เพื่อเป็นการให้กำลังใจและคอยแก้ไขปัญหาให้กับนิสิตที่มีปัญหาหา คอยชี้แนะหรือจัดตั้งชมรมวิชาการต่างๆ สำหรับนิสิตที่เข้ามาโดยมีเกรดเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ และคอยติดตามดูแลนิสิตที่เข้ามาโดยกระบวนการรับเข้าด้วยวิธีการต่างๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับคณะวิชาต่าง ๆ

1. จากผลการวิจัย พบว่า คณะวิชาที่มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น แต่ละคณะควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะคณะที่มีจำนวนร้อยละของนิสิตที่ออกกลางคันมากที่สุด ควรหาแนวทางป้องกัน หรือพัฒนาระบบที่ปรึกษา เพื่อเอาไว้อาจารย์ของตนเองอย่างใกล้ชิด หากมีลักษณะหรือพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการออกกลางคัน ทางคณะหรืออาจารย์ที่ปรึกษาจะได้ให้ความช่วยเหลือได้ทันทั่วทั้ง

2. ในแต่ละคณะควรมีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนได้ทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการติดตามนิสิตทั้งภาพรวมและรายบุคคลในแต่ละรายวิชา รวมทั้ง

การรู้จักเลือกใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้
นิสิตมุ่งสนใจในรายวิชาที่ตนเรียนอย่างเต็มที่

3. คณะควรมีนโยบายหรือวิธีการพัฒนาวิธีการสอน
ของคณาจารย์ให้มีเทคนิคการสอนที่เข้าใจ ไม่ให้งานนิสิต
มากเกินไป ใจเย็น รวมทั้งไม่ควรเคร่งเครียดมากนัก และ
ต้องควรรับฟังความคิดเห็นของนิสิตให้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

นันทนอล บุญอินทร์. (2554). การศึกษาสภาพปัญหาและ
แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการมี
ส่วนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง : กรณีศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ไม่ได้รับการตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรดิตถ์.

มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2557). คู่มือออนไลน์. ค้นเมื่อ
13 มกราคม 2557, จาก http://www.acad.nu.ac.th/acad_v2.1/ACAD_AcademicDevelop/acaded/StdManual_2556/about_nu/adm_ba.html

มีนา สุนันตา. (2546). การเปรียบเทียบภูมิหลังทาง
การศึกษาอัตราการออกกลางคัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และเจตคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยนเรศวรของนิสิตที่ผ่าน
การคัดเลือกโดยวิธีรับตรงกับวิธีของทบวงมหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้รับการตีพิมพ์,
มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วัชร ตรีกุลงาม, อำไพ อินทรประเสริฐ, จิราพร รอด
พ่วง และสิริภิญญ์ อินทรประเสริฐ. (2550). ปัจจัยที่
ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนดุสิต.

สรค์ชัย กิตยานันท์. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ
ออกกลางคันของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. กาญจนบุรี:
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556).
แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ.
2555-2559). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สำนักนโยบายและแผนการศึกษา. (2540). รายงาน
การศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของ
กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2540.
กรุงเทพฯ: ม.ป.พ..

สุภาพร อัครวิโรจน์. (2549). สาเหตุการออกกลางคัน
และไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด
คณะเทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ:
กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

อัญชลี วงศ์หาล้า และเมทินี ทะนงกิจ. (2554).
ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนวิชาการศึกษาใน
ระดับอุดมศึกษากับอัตราการออกกลางคันของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่.
เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่.